

Julie på jagt med farmand

Af Jesper Kunuk Egede, Grønlands Rejsebureau

I december skete det utænkelige på DR. Her tænker vi ikke på Yallarup Færgeby, men Julehilsen til Grønland. Julie var ikke vært! I stedet sad hun hjemme i Nuuk, hvor vi mødte Julie til en snak om rensdyr, turneer og La Famiglia.

Julie er naturmenneske om en hals og for hende er det livet selv at komme hjem til Grønland og at kunne komme ud i naturen. Målet med juleferien er derfor at nyde naturen og ikke mindst familien. For at få en ekstra lang ferie har Julie derfor også valgt ikke at stille op til Julehilsen til Grønland som vært igen. "Jeg har nu været vært i 7 år og efterhånden syntes jeg, at det var på tide, at der skete noget nyt på den front. Så det var så oplagt, at [den grønlandske sangerinde] Kimmernaq nu havde fået så stor succes, at hun kunne tage over på den front. Hun ville også gerne, så jeg gav stolt stafetten videre til hende," fortæller Julie fra forældrenes hjem i Nuuk.

Minderne i naturen

Minderne fra Grønland trænger sig altid på og de er mange og varierede. Men i dag har vi valgt at tale om naturen, som Julie – som snart sagt alle andre i Grønland – Elsker med stort E:

"Det jeg ser i naturen nu om dage er anderledes end dengang, jeg var lille og boede her. Nå, ja, himlen kunne da godt være smuk, vandet ekstra spejlblankt, duften i luften af lyng og bær kraftig, men et eller andet sted var det bare en del af det hele og noget jeg var vant til. Sove i båd eller i telt med forældre, søskende, kæresten, osv. Også bare en del af livet. Men i dag!

I dag suger jeg det til mig, som var det sidste gang, jeg havde muligheden. Alle mine minder fra barndommen, fra fortiden, fra et liv, jeg levede, før jeg blev voksen og mere tyngt af alvorligheder og hverdagsproblemer og i øvrigt bor i et helt andet land. I mit voksenliv er det helt klart først og fremmest nostalgi, minder og samvær med familie og venner, der påvirker mig i naturen. Når jeg går i naturen får jeg

dele af mig selv tilbage. Dele, der ikke er så meget plads til i det til tider stressede stjerneliv og –ræs, dele, der langsomt bliver til huller indvendig. De huller bliver fyldt ud på stedet i samme øjeblik som Airbussen lander i Grønland. Og de huller kan faktisk ikke fyldes ud af naturen andre steder.”

Vinterglæder

Vinteren er godt i gang i Nuuk på denne decemberdag og det passer faktisk Julie rigtig godt. Vinteren står hendes hjerte nær, men hun har alligevel lidt svært ved at vælge sin favoritårstid, da hele året har noget at byde på:

”Jeg har en vis forkærlighed for vinter, da størstedelen af min barndom og ungdom foregik på et par langrendsski. Vinteren er så sej! Den kan have sine momenter af absolut storhed, der simpelthen tager vejret fra en. Men det kan naturen generelt heroppe. Sensommer og efterår, der byder på storme, kan få selv den største mand i knæ i bare respekt for naturen – de årstider er intet mindre end fænomenale. Måske ikke så sjove at flyve eller sejle i, men meget fascinerende! Men sommeren har nu også sin helt egen charme. Lyst hele dagen, børn, der leger ude til sent eller spiller fodbold ved skolerne, al sejladsen og fjordbesøgene. En helt anden stemning i byerne. Hvalernes tid i havene lige udenfor byen til skue for alle. Det er meget specielt. Og igen en helt særlig duft. Luften heroppe er altid meget frisk, men det dufter forskelligt i hver årstid. Som det nok kan ses, kan jeg vist ikke helt vælge en favorit-årstid. Lad os indtil videre sig vinteren.”

I familiens ro

I stearinlysets skær er der trykt i mors køkken og for Julie betyder det alt, at komme hjem i familiens skød. Da hendes søster med sin familie flyttede til Grønland i starten af 2007 stod Julie pludselig lidt alene tilbage i Danmark med hele resten af familien hjemme i Nuuk.

”Jeg priser mig altid lykkelig og taknemmelig for at have mine forældre og mine søskende og at kunne komme hjem til dem, bo hos dem og være under deres vinger, godt beskyttet og lidt lille igen. Det er så rart at kunne få lov til at slippe lidt, fralægge sig ansvar bare et øjeblik og nyde, at nogen tager sig af en og sørger for at man har det godt. Det er ren luksus og jeg suger det til mig hver gang! Det kan være ret svært, når de alle sammen bor hjemme i Nuuk og jeg er i Danmark. Det resulterer i meget hjemve. Men jeg ser på det som endnu en del af min udvikling som person og i livet og sætter endnu større pris på mine rejser hjem. Og så handler det om at komme hjem så ofte om overhovedet muligt!”

Efterårets rensdyrjagter

Når man ser Julie på den røde løber, ligger tanken om hende på rensdyrjagt ikke lige for. Hun er nok heller ikke verdens heldigste jager, men jagterne sammen med hendes far, partiformanden Per Berthelsen, er idel lykke:

"Rensdyrjagt er så spændende. Selvom, når man sådan læser det på skrift, så lyder det et eller andet sted jo nok lidt kedeligt. Men det er skønt at sejle ind til fjorden, komme i land og som regel gå i flere timer og holde lidt øje med vinden og ikke tale for højt. Vinden kan afsløre dig med din lugt, og snakken kan selvsagt også vække dyrenes opmærksomhed. Men det er igen en naturoplevelse, med duft, bær, motion og samvær. Det er blod, sved og tårer, når der skal slæbes og bæres efter fangsten, og det skulle efter sigende være helt ekstatisk at fange sit første dyr! Og med den sætning har jeg ligesom afsløret, at jeg endnu ikke har fanget mit eget dyr," fniser hun.

"Jeg har været på jagt nærmest hver sommer, jeg har været her indenfor de seneste fem år, dvs. ca. tre gange sammen med min far, men uden held, altså uden at få øje på et dyr. Sidst gik vi fire timer ind i land – og, ja, fire timer tilbage! Vi grinte meget af det på tilbagevejen, da det virkede som et tilbagevendende fænomen, at når jeg kom til fjordene, flygtede hele bundtet, og vi mente nu ellers, at det måtte være en ære at blive skudt af mig!

Men jeg giver skam ikke op! Det er jo desværre ikke altid muligt for mig at være hjemme i sensommeren i jagtsæsonen, men er jeg hjemme, så tager far og jeg turene igen og igen!"

Julie er den mest succesfulde sanger, som Grønland har eksporteret og hun lever derfor et feteret liv i Danmark, hvor hun ikke blot optræder på scener landet over. Der er også bud efter den høje, flotte sangerinde ved premierer og events og hun har senest haft stor succes med *Moments Bliss*, titelsangen fra 2900 Happiness. Det fulgte efter en travl sommer, hvor Julie kunne afslutte en lang sommertourne med en turne i Grønland i starten af oktober. Julies øjne lyser, når hun fortæller om turneen:

"Jeg havde seks med fra bandet, to teknikere og min turnemanager. Nogle af mine musikere havde aldrig været heroppe og de fleste ikke i Nordgrønland. Det var den sjoveste tur! Dels på grund af mit dejlige band - mine dejlige københavnere med et par ærkejyder fra Århus - og dels på grund af det fede i at gennemføre seks koncerter på syv dage inklusive rejsedage! Det var så stor en personlig succes for mig og min stemme! Det er ikke så mange, der er helt klar over det, men det er faktisk ikke altid lige nemt at være sangerinde," griner Julie og fortsætter:

"Det kræver stor disciplin og kendskab til sig selv og sin stemme. En smule forkølelse eller sløjhed sætter alt over styr og man skrider til Plan B eller Plan C, hvis der er andre ting 'galt'. Man er under konstant pres, da alt afhænger af, om ens stemme holder og om man er rask. Så presset i Grønland var større end normalt, da der for det første skulle synges meget på en enkelt uge og så skulle der tilmed flyves indimellem. Den tørre luft i flyene er en stor forstyrrende faktor - og oveni alt det var der mit personlige pres på mig selv om at jeg gerne ville præstere det bedste jeg kan overfor mit hjemland. Det gik som sagt helt fantastisk og jeg var vildt overvældet!"